

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/83/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812213260
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8812213260.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šama a sudcov JUDr. Romana Tótha a JUDr. Jozefa Škraba v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovaným: 1/ C. N., nar. XX. XX. XXXX, bývajúci v C. XX, Y. L. P., 2/ K. N., nar. X. XX. XXXX, bývajúca v C. XX, Y. L. P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných v 1. a 2. rade: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom Advokátskej kancelárie vo Svidníku, Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 2.659,61 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 11C/13/2013 - 71 zo dňa 10. 4. 2013, jednomyseľne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalovaným v 1. a 2. rade trovy odvolacieho konania.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu trovy odvolacieho konania vo výške 142,81 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh žalobcu. Žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznal a žalobcu zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 285,41 eur na účet jeho právneho zástupcu. V dôvodoch tohto rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal proti žalovaným zaplatenia sumy 2.659,61 eur spolu s úrokom z omeškania v sume 176,11 eur a úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.638,33 eur od 30. 11. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 23. 9. 2009 medzi postupcom GE Money, a.s., Bottova 7, Bratislava a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému v 1. rade. Postupca nadobudol uplatňované majetkové právo - pohľadávku s účinnosťou od 1. 4. 2006 na základe Zmluvy o predaji podniku uzatvorenej medzi predávajúcim GE Money Multiservis, k.s. ako kupujúcim - postupcom. Ďalej uviedol, že postupca v zastúpení obchodného zástupcu a žalovaný v 1. rade uzatvorili dňa 2. 10. 2008 Zmluvu o úvere č. 1103727741, ktorej súčasťou boli Obchodné podmienky pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému v 1. rade úver vo výške 1.659,70 eur, pričom žalovaný sa zaviazal uhrádzať finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Zmluva obsahuje všetky znaky a náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, teda je nesporné, že medzi postupcom a žalovaným vznikol obchodno-záväzkový vzťah, na základe ktorého postupca poskytol žalovanému úver a jemu vznikla z tohto vzťahu povinnosť splácať mesačné splátky a dodržiavať ostatné podmienky dohodnuté v zmluve. Žalovaný v 1. rade si túto povinnosť neplnil, čím

sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky bola 2.674,61 eur a pozostávala z istiny vo výške 1.653,33 eur, riadneho úroku vo výške 979,28 eur, zo zmluvnej pokuty vo výške 32,72 eur a poplatkov 9,28 eur. Nakoľko žalovaný v 1. rade bol v omeškani s platením viac ako troch splátok, došlo k vyhláseniu zročnosti úveru, a to ku dňu, kedy je v platobnej histórii uvedená položka - zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu, čím bola platnosť zmluvy v súlade so zmluvnými ustanoveniami ukončená. Úrok z omeškania predstavoval v zmysle Sadzobníka poplatkov 0,1 % denne za každú splátku v omeškani. Nakoľko žalovaný neplnil včas, porušil zmluvu, dostal sa v zmysle Obchodných podmienok do omeškania s tromi splátkami, postupca bol oprávnený požadovať okamžité predčasné splatenie celého zostatku poskytnutého úveru. Uplatnená zmluvná pokuta vyplynula z bodu 6.1 a nasl. Obchodných podmienok a v zmysle Sadzobníka poplatkov bola 20 % z každej omeškanej splátky, minimálne 3,32 eur. Žalovaný uznal svoj dlh v Dohode o uznaní záväzku. Žalovaná v 2. rade uznala vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku a pristúpila k záväzku žalovaného v 1. rade. Žalovní odo dňa postúpenia pohľadávky uhradili priamo žalobcovi sumu 15,- eur. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.653,33 eur od 24. 9. 2009, t.j. odo dňa nasledujúceho po účinnosti postúpenia pohľadávky do 29. 11. 2010 a zo sumy 1.638,33 eur od 30. 11. 2010 do zaplata. Žalovní v 1. a 2. rade, ako aj vedľajší účastník vzniesli námietku premlčania. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil skutkový stav, podľa ktorého pôvodný veriteľ - postupca a žalovaný v 1. rade ako zákazník uzatvorili dňa 1. 10. 2008 zmluvu o úvere, ktorou sa postupca zaviazal, že na požiadanie zákazníka a po splnení stanovených podmienok poskytne v prospech zákazníka peňažné prostriedky do určitej výšky a zákazník sa zaviazal takto poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky a splniť ostatné povinnosti podľa zmluvy. V ostatnom určovali obsah zmluvy Obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Žalovanému v 1. rade v zmysle zmluvy bol poskytnutý úver vo výške 1.659,70 eur, ktorý mal splatiť v 72 pravidelných mesačných splátkach po 40,93 eur, pričom dátum prvej splátky bol 1. 11. 2008 a dátum každej ďalšej platby bol určený k prvému dňu v mesiaci. Súd ďalej v rozhodnutí citoval čl. 1. bod 1.1, čl. 4. bod 4.2, čl. 5. bod 5.1, bod 5.8, čl. 7. bod 7.3 a bod 7.5 s tým, že podľa platobnej histórie predmetného úveru bol tento zročný ku dňu 9. 3. 2009. Ku dňu 1. 1. 2009 bola výška pohľadávky 87.543,- Sk a pozostávala z istiny vo výške 49.808,- Sk, úroku vo výške 32.765,- Sk, sankčných poplatkov vo výške 4.970,- Sk. Do dňa vyhlásenia zročnosti úveru žalovní uhradili sumu 1.233,- Sk a po vyhlásení zročnosti sumu 15,- eur. Postupca listom zo dňa 23. 9. 2009, označeným ako oznámenie o postúpení pohľadávky, žalovanému v 1. rade oznámil, že ako postupca uzavrel Zmluvu o postúpení pohľadávok so žalobcom, na základe ktorej bola pohľadávka voči nemu postúpená na žalobcu, ktorý sa stáva veriteľom pohľadávky a zároveň ho vyzval, aby vzhľadom k uvedeným skutočnostiam všetky svoje plnenia na úhradu dlhu od tohto dátumu doručenia oznámenia platil na účet žalobcu. Dňa 21. 1. 2011 bola uzatvorená Dohoda o splátkovom kalendári a uznaní záväzku medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade. V čl. 2 Dohody - uznanie záväzku žalovaný uznal čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny v sume 1.638,33 eur a príslušenstva a nákladov na inkasné konanie v sume 150,- eur. V čl. 3 Dohody - forma splatenia záväzku bod 3.4, osoba uvedená v bode 1.2 vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Dňa 21. 1. 2011 bola uzatvorená Dohoda o splátkovom kalendári a uznaní záväzku medzi žalobcom a žalovanou v 2. rade, ktorou táto pristúpila k záväzku žalovaného v 1. rade voči žalobcovi. V čl. 2 Dohody - uznanie záväzku žalovaná v 2. rade ako osoba uvedená v bode 1.3 uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s postupcom s tým, že dlžná suma pozostávala z istiny v sume 1.638,33 eur, príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy o nákladoch na inkasné konanie v sume 150,- eur. V čl. 3 Dohody - forma splatenia záväzku bod 3.1, osoba uvedená v bode 1.3 vyhlásila, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Žalobca listom zo dňa 19. 9. 2012, označeným ako pokus o zmier, vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 3.101,54 eur pozostávajúcej z istiny neuhradeného úveru vo výške 1.638,33 eur, neuhradeného zmluvného úroku vo výške 441,93 eur, sankčných poplatkov vo výške 32,72 eur, poplatkov vo výške 9,28 eur. Súd ďalej v dôvodoch rozhodnutia poukázal na zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, najmä na ust. § 2 písm. a), ust. § 3 ods. 1, 2, ust. § 6 ods. 3 a ust. § 23a ods. 1, 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 634/1992 Zb.. Ďalej súd citoval ust. § 52 ods. 1 až 3, ust. § 53 ods. 1, 4, ust. § 54 ods. 1, 2, ust. § 39 Občianskeho zákonníka, ust. § 261 ods. 3 písm. d), ust. § 497 a ust. § 502 ods. 1, ust. § 503 ods. 2, ust. § 504, ust. § 506 Obchodného zákonníka, ust. § 100, ust. § 101, ust. § 111 a ust. § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, pričom na základe vykonaného dokazovania mal za to, že medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade bola uzavretá zmluva o úvere, pohľadávka z ktorej bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, a teda aktívna legitímácia žalobcu v konaní je preukázaná. Súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom

žalobcu a žalovaným v 1. rade bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere a že na tento vzťah je treba aplikovať zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúceho spotrebiteľský vzťah. Ustanovenia upravujúce vzťahy spotrebiteľského charakteru je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu žalovanými. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že záväzok žalovaní uznali 21. 1. 2011, pričom k vyhláseniu zročnosti úveru pristúpil žalobca 9. 3. 2009. K uznaniu dlhu žalovanými došlo v čase, keď ešte dlh nebol premlčaný, keď premlčacia doba začala plynúť 10. 3. 2009, t.j. dňom nasledujúcim po splatnosti úveru a pri všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe podľa ustanovení Občianskeho zákonníka táto uplynula dňa 10. 3. 2012. Uznanie záväzku žalovanými bolo vykonané na formulári, pričom listina bola označená ako Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktoré označenie môže u bežného občana - spotrebiteľa s minimálnym právnym vedomím za určitých okolností priviesť k rozhodnutiu uzavrieť takúto dohodu o splátkovom kalendári v snahe zabrániť postihu a urovnať svoje záväzky voči druhej strane. V ďalšom si však možno často ani neuvedomuje, aké ďalšie vyhlásenie podpísal, prípadne k akým ďalším povinnostiam alebo sankciám sa zaviazal, navyše, keď samotná dohoda je vypísaná vo všetkých bodoch zástupcom druhej strany. Súd poukázal aj na to, že samotné uznanie záväzku sa v predmetnej dohode nachádza v bode 2, no vyhlásenie o vedomosti o premlčaní dlhu a jeho následkoch sa nachádza v bode 3 označenom ako forma splatenia záväzku, a to až v poslednej vete. Vzhľadom na uvedené a s poukazom na výpoveď žalovaných súd pochyboval o tom, že žalovaní mali vedomosť, že uznávajú síce nepremľčanú pohľadávku, no boli im známe následky takéhoto kroku a dospel k záveru, že vyhlásenie žalovaných o vedomosti premlčania dlhu a jeho následkoch, tak ako bolo vykonané v Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21. 1. 2011, nezakladá právny následok uznania dlhu tak, ako to vyžaduje ust. § 558 Občianskeho zákonníka. Keďže v danej veci začala plynúť premlčacia doba 10. 3. 2009, ktorá uplynula 10. 3. 2012, no žalobca podal žalobu na súde 20. 11. 2012, teda až po uplynutí zákonnej 3-ročnej premlčacej doby v zmysle Občianskeho zákonníka, pričom žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade, ako aj vedľajší účastník vzniesli námietku premlčania, súd na tento úkon musel prihladiť a považoval námietku premlčania za dôvodnú. Z tohto dôvodu žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd tento zmenil a žalobe vyhovel. Uviedol, že odvolanie podáva z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že dňa 21. 1. 2011 žalovaný podpísal Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, prostredníctvom ktorej uznal svoj záväzok voči pôvodnému veriteľovi vzniknutý zo Zmluvy o úvere č. 1103727741 vo výške istiny 1.638,33 eur s prísl. čo do dôvodu a výšky. Dohoda spĺňala všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre jej platnosť, a to písomnú formu, dôvod vzniku pohľadávky, výšku pohľadávky a príslub dlžníka tento dlh zaplatiť. Obsahom dohody bolo uznanie dlhu zo strany žalovaného ako právny inštitút zakotvený v Občianskom zákonníku, pričom právnym následkom uznania práva, ktorý nastáva priamo zo zákona, je prerušenie plynutia premlčacej doby. To znamená, že doba, ktorá dovtedy uplynula, sa stáva právne bezvýznamnou a začne plynúť nová 10-ročná premlčacia doba priamo zo zákona. Žalobca poukázal na skutočnosť, že na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, čo potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Žalobca mal možnosť v čase uzavretia dohody sa domáhať zaplatenia pohľadávky na súde, čím by sa pohľadávka značne navýšila o trovy konania a pohľadávku by žalovaný musel pravdepodobne uhradiť naraz. Žalovaný sa však rozhodol dohodu podpísať a uhrádzať pohľadávku v splátkach. Spôsob vyhodnotenia predložených dôkazov súdom žalobca považoval za zarážajúci, kedy súd neprihladiol na jednoznačné dôkazy, že žalovaný sa dohodol s veriteľom na splátkach a zároveň uznal svoj záväzok voči žalobcovi. Nesúhlasil ani s priznaním náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi. Poukázal v tejto súvislosti na to, že samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, a teda musí byť samo z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia odvolacích súdov v Prešove, v Banskej Bystrici, v Košiciach a v Bratislave, pokiaľ ide o účelnosť trov na právny názor vyslovený Ústavným súdom SR v Náleze II. ÚS 78/03, na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave a v Žiline, ako aj na ďalšie rozhodnutia viacerých krajských súdov. Žalobca má vedomosť, že vedľajší účastník v súvislosti s dôvodnosťou priznania trov

poukazuje na § 137 a na ustanovenie Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, avšak v tejto súvislosti mal žalobca za potrebné uviesť, že Združenie žalovaných v konaní nezastupuje.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení na odvolanie žalobcu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 142,81 eur. Pokiaľ sa týka odvolacích námietok zameraných proti vedľajšiemu účastníkovi a proti priznaniu náhrady trov konania a ich výšky zdôraznil, že podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Pokiaľ išlo o dohodu o uznaní záväzku a úhrady pohľadávky v splátkach, poukázal na argumentáciu obsiahnutú v jeho vyjadrení k návrhu zo dňa 25. 2. 2013 a zdôraznil, že nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky a je v rozpore s dobrými mravmi. Vedľajší účastník ďalej zdôraznil opodstatnenosť vstupu do konania, kde chráni oprávnené záujmy spotrebiteľov a pokiaľ išlo o účelnosť vynaložených trov, poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov. Uvedené vyjadrenia nie sú samoúčelné, reagujú na žaloby žalobcu, keď mnohokrát vznáša námietku premlčania, pričom mu nie je jasné, prečo by pri vznášaní tejto námietky mal v každej veci používať inovované formulácie.

Odvolací súd podľa ust. § 212 ods. 2 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, a preto ho podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. Odvolací súd súhlasí s odvolacou námietkou žalobcu, že uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nemožno stotožniť s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, čo potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré zákon s nimi spája. Treba však zdôrazniť, že Dohoda o uznaní záväzku a uzavretí splátkového kalendára zo dňa 21. 1. 2011 je neplatná v zmysle § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práva a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práva a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku v bode 2.1 upravuje uznanie záväzku, pričom v bode 3 pod názvom „Forma splatenia záväzku“ je uvedený text o tom, že žalovaný má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Tento text nie je v časti o uznaní záväzku, pričom ust. § 558 Občianskeho zákonníka vyžaduje, aby uznanie dlhu v písomnej forme malo také textové vyjadrenie, ktoré nevyvoláva pochybnosti o tom, že dlžník vie o premlčaní záväzku. Ak žalobca sám vyhotovil Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, pričom uznanie záväzku nevyjadril hore naznačeným spôsobom v písomnej podobe, treba jeho konanie posudzovať v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda v rozpore s dobrými mravmi. Z tohto dôvodu takéto písomné uznanie záväzku je neplatné. Z kontextu Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku vyplýva to, že išlo o konanie využívajúce nerovnosť zmluvných strán a znamenajúce porušovanie zmluvnej slobody. Text Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku bol vopred pripravený na predtlačí používajúcu rôznu terminológiu z hľadiska ust. § 110 a ust. § 558 Občianskeho zákonníka, čo mohlo vo vzťahu k žalovaným pôsobiť máťúco. Ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje situáciu, ak právo dlžník písomne uzná a ust. § 558 Občianskeho zákonníka upravuje zase uznanie dlhu. Z hľadiska terminologického ide o rozdielne prejavy. Z tohto pohľadu je Dohoda z 21. 1. 2011 uzavretá medzi žalobcom a žalovanými neurčitá, pretože nie je z nej zrejmé, či išlo o uznanie záväzku podľa § 558 Občianskeho zákonníka alebo o situáciu, ktorú upravuje ust. § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, kedy k uznaniu došlo. Odvolací súd preto túto časť Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku považuje za neplatnú a teda, ak súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu z dôvodu premlčania jeho nároku, potom je rozsudok súdu prvého stupňa vecne správny.

Odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil s tým, že žalovaným v 1. a 2. rade trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože im tieto nevznikli. Žalobca bol zaviazaný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu trovy odvolacieho konania vo výške 142,81 eur, a to v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že trovy pozostávali z trov právneho zastúpenia vedľajšieho

účastníka, boli vypočítané z tarifnej hodnoty 2.659,61 eur podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z., pričom za 1 úkon právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. b) advokátskej tarify je odmena 111,20 eur, k tomu režijný paušál 7,81 eur, čo je 119,01 eur + 20 % DPH 23,80 eur, spolu 142,81 eur. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je treba náhradu trov zaslať na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.